

BUNTOVNIK PROMETEJ

Žanin Teison

Prevela
Gordana Breberina

■ Laguna ■

Naslov originala:
Janine Teisson
PROMÉTHÉE LE RÉVOLTÉ

Copyright © 2006 by Éditions Nathan, Paris-France
Translation copyright © 2008 za srpsko izdanje, LAGUNA

BUNTOVNIK PROMETEJ

POGLAVLJE 1

ZEVS PROTIV TITANA

Zemlja je opustošena. Odzvanja od huke boja. Na Olimpu* su se nastanili novi bogovi. Sada zajedno sa Zevsom vode bespoštedni rat protiv starih božanstava, titana.* Oni su zaposeli planinu Otris i podržavaju Krona, Zevsovog oca.

I jedni i drugi se žestoko brane i napadaju u nadi da će izvojevati pobjedu i tako zagospodariti svetom.

Prometej i Epimetej su se sklonili u stranu, malo dalje od mesta gde se vodi bitka, da malo predahnu. Epimetej podiže glas kako bi ga brat čuo usred opšteg meteža:

„Kako smo došli do ovde?“

„Dobro to znaš. Stalno se ponavlja ista priča: očevi se plaše da će ih sinovi zbaciti, a sinovi napadaju očeve da bi osvojili vlast. Uran, nebeski svod prepun zvezda, skrivao je svoju decu duboko pod zemljom. Na zahtev svoje majke Gee,* njegov sin Kron ga je uškopio, a onda je oslobodio svoju petoricu braće, titana, i šest sestara, titanki.“

Zvezdice u tekstu upućuju na rečnik na kraju knjige.

Epimetej se zamisli.

„Moglo je na tome da se završi. Kako je Kron mogao da proždere rođenu decu?“

„On je takođe strahovao da će ga neki od njegovih sinova lišiti vlasti. Ali Rea, njegova supruga, sakrila je najmlađe dete u jednu pećinu na Kritu.“

„Da, to je bio Zevs!“

Odmahnuvši glavom, Prometej kaže:

„Kron je ipak prokleti grubijan ako je mogao da proguta kamen uvijen u pelene misleći da mu je to sin!“

„Kritske nimfe su lepo brinule o malom Zevsu.“

„Ah da, koza Amalteja ga je tako dobro hranila svojim mlekom da je postao najmoćniji od svih bogova!“

„Dobro je nasamario oca kada mu je dao sredstvo koje ga je nateralo da povrati svu svoju decu!“

„Da, ali ne bi mu to pošlo za rukom bez Metidine pomoći...“

„Baš je lukava ta Metida!“

Epimetej, koji se do tada smeškao, sada nabira obrve. Uprkos upečatljivom stasu, deluje naivno poput nekog deteta dok zapitkuje brata.

„Misliš li da ćemo jednoga dana dobiti pobjednika u ovom ratu?“

Prometej gleda u daljinu. Čeka da zemlja nakratko prestane da podrhtava kako bi mu odgovorio.

„To se i ja pitam. Uz Zevsa su njegova braća, Had i Posejdon, i njegove tri sestre, Hestija, Demetra i Hera. Tu su i Kratos, moć, Bija, sila, i Nika, pobjeda. Ali to nije dovoljno da dobije rat. Znaš i sam da titana, od kojih i mi potičemo, ima mnogo, a i pogledaj samo kakav otpor pružaju!“

Epimetejevo lice se mršti dok razmišlja.

„Ali tabor titana nije u punom sastavu. Mislio sam da će ovo biti laka pobjeda.“

„Istina je da su oslabljeni. Nas dvojica smo prvi pristupili Zevsovom taboru. Titanke su ostale po strani, a neke, poput Mnemosine,¹ ne mogu da odole Zevsu. Dobro ti je poznato da ni Okean,* naš stric, nije hteo da se meša.“

„Da, ali i dalje ne razumem zašto.“

Prometej se smeška.

„Pošto je njegova kći Metida ludo zaljubljena u Zevsa, teško mu je da stane na Kronovu stranu.“

„Ali Kron mu je brat!“

„Upravo tako! Okean je mudar, ne želi da se pokori Kronu, čije su mu mane dobro poznate, ali ni da otvoreno podrži Zevsa.“

Epimetej je zbunjen.

„Znači li to da smo nas dvojica izdajnici?“, pita oborivši glavu.

„Ne, mi smo jednako bliski i Zevsu i titanima. Naprosto smo se opredelili za jedan tabor.“

„I mi smo, dakle, mogli da ostanemo po strani?“

„Nismo, Epimeteju, već sam ti objasnio zašto moramo da budemo uz Zevsa kako bismo mu omogućili da izvojuje pobjedu.“

„Zašto?“

„Zato što su stari bogovi odigrali svoju ulogu i mladi će pobediti. Uveren sam u to. Svet će zakoračiti u novo doba u kome ja želim da živim.“

Epimetej sasvim tiho kaže:

„Ti zamišljaš budućnost, ja za to nisam kadar, ja...“

Tutnjava, jauci i strahoviti udarci koje razmenjuju Olimpljani i titani nadjačavaju njegov glas.

¹ Pamćenje, majka muza (nadahnjuju pesnike i muzičare).

Ovaj rat između bogova vodi se već deset godina² na kopnu, u vodi i u vazduhu.

Prometej postaje sve snuždeniji i zabrinutiji.

„Šta ti je?“ pita ga Zevs. „Zažalio si što si mi poklonio svoje poverenje?“

„Ne, ali ne volim nasilje. Dojadio mi je ovaj rat koji se otegao i čiji ishod ne nazirem.“

„Zar ti, koji si čuven po predviđanjima, ne možeš da pretpostaviš ko bi nam mogao doneti pobjedu?“

„Imam samo jedno rešenje, ali ono ti se neće dopasti.“

„Koje?“

„Mislio sam da pitam našu pretkinju Geu, Zemlju.“

Zevs nije oduševljen tim odgovorom, pošto se plaši Geine žestoke reakcije, ali Prometej ipak dobija njegov pristanak.

Posle nekoliko dana Prometej ponovo dolazi kod Zevsu.

„Dakle? Kako je protekao vaš susret?“

„Dobro, ali Gea je besna.“

Zevs se odmah natmuri.

„Besna? Na koga?“

„Na svog sina“

„Kog?“

„Na Krona.“

„Na mog oca? A zašto?“

„Kron je oslobodio samo svoje sestre i braću titane. Ostavio je u Tartaru svoju čudovišnu braću kiklope* i hekatonhejre, prvu decu koju je Geja izrodila sa Uranom, zato što ga je strah njihove ogromne snage.“

„Da, znam to. I šta onda?“

„Gea ne oprašta Kronu tu nepravdu.“

² Jedna božanska godina traje hiljadu ljudskih godina.

Prometej ništa više ne kaže.

Zevs uzdahne s olakšanjem. Sada zna kako će izvojevati pobjedu.

On silazi u Tartar, središte Podzemlja, na to strašno i mračno mesto, duboko u zemljinoj utrobi, toliko udaljeno da bi bronžani nakovanj padao do njega devet dana. Zevs silazi u večnu tamu. Nije ga strah. Došao je po sredstvo koje će mu doneti pobjedu. Prelazi Stiks,* reku bez povratka, pa preko bronžanog praga Podzemlja i najzad stiže do ogromne gvozdene kule u središtu Tartara, gde su čudovišta okovana u lance.

Svaki hekatonhejr ima pedeset glava i sto ruku. Izgledaju zastrašujuće. Zevs ustukne pred njihovom ogromnom visinom i ružnoćom. Ali onda im ipak priđe: „Na kraju krajeva, ova stvorenja su mi stričevi“, pomisli. „Nemam razloga da ih se plašim.“

Čudovišta čekaju.

„Hoćete li se boriti zajedno sa mnom protiv Krona ako vas oslobodim i izvedem na svetlo?“

Sto pedeset lica se naceri. Kot, Brijarej i Gij odgovaraju uglas:

„Oslobodi nas, bićemo ti sluge i videćeš šta smo sve kadri da učinimo!“

Oni podižu svojih trista pesnica i viču uglas:

„Kron, taj lažni brat, neće imati nikakve izgleda da pobedi!“

Iako divovi, trojica kiklopa, Bront, Sterop i Argej, pored hekatonhejra deluju sićušno. Oni zure u Zevsu svojim jedinim okom, iz koga izbija nada.

„Oslobodiću i vas ako mi obećate da ćete se boriti na mojoj strani.“